

[Anker Lau.]

en hurtig og velvillig behandling og at medvirke til dets gennemførelse.

Poul Claussen: Det foreliggende lovforslag kan det konservative folkeparti give sin støtte.

Ved den behandling af denne sag, man har foretaget i Københavns kommunalbestyrelse, har — således som også nævnt af den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem fru Nina Andersen — de økonomiske hensyn været overvejende for kommunens vedkommende. Kirkegårdsjord er svær at skaffe frem i København nu, og man mener indenfor Københavns kommunalbestyrelse, at man ved i den udstrækning, forslaget her giver mulighed for, at udsætte terminen for ophør af begravelser kan undgå at skulle skaffe ny kirkegårdsjord til Københavns kommune, ikke mindst på grund af, at antallet af ligbrændinger er stærkt stigende — i øjeblikket ligger de et sted mellem 50 og 60 pct. af samtlige begravelser, og disse urnegravsteder stiller jo betydeligt mindre krav til plads end almindelige begravelser.

Jeg kan som sagt på mit partis vegne anbefale lovforslaget. Jeg hører, det skal i udvalg; det har vi heller ikke noget imod, men vi vil gerne medvirke til en hurtig gennemførelse af lovforslaget.

Rager: Som det fremgår af den betænkning, der i det andet høje ting blev afgivet af et udvalg, som blev nedsat dér den 8. februar, har mit partis ordfører i dette høje ting, fru Anna Westergaard, stillet sig på det standpunkt, at hun ikke kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse, men måtte fastholde, at disse kirkegårde burde nedlægges som kirkegårde fra 1980. Jeg for mit vedkommende kan give fuld tilslutning til dette standpunkt.

Når det har været antydet af tidligere talere her i dag, at der har været enighed i Københavns kommunalbestyrelse, er dette jo ikke rigtigt, idet den indstilling, som blev afgivet af flertallet i det dér nedsatte udvalg, blev vedtaget med 32 stemmer mod 11. Der var altså 11 af borgerrepræsentationens medlemmer, der stemte imod. Hvorledes forholdet har ligget i magistraten, ved jeg ikke, men det er jo også mere ligeegyldigt; magistraten er mere en administrativ forsamling og ikke en politisk forsamling. Borgerrepræsentationen er det sted, hvor byens politiske mening gives tilkendende, og dér var stillingen altså den, at 32 stemte

for og 11 imod. Det var jo en mærkelig kowending, der var foregået, idet alle få år i forvejen havde været enige om, at i 1960 burde begravelserne høre op på disse kirkegårde, og at disse i 1980 burde ophøre at være kirkegårde; ikke at man dermed skulle gå over til almindelig udnyttelse af terrænerne, men man tænkte sig dem indrettet som mindelunde. Dette standpunkt mener jeg stadig vil være det rigtige.

De økonomiske forhold, der spiller ind, er af meget sekundær betydning. Spørgsmålet om tilvejebringelse af mere jord til begravelser i København vil ikke påvirkes i synderlig grad, hvis vi standser jordfæstelserne på disse to kirkegårde, hvor der jo ikke er så forfærdelig megen jord tilovers heller til begravelser. Derfor ser jeg ikke, at dette argument spiller nogen væsentlig rolle.

Hvad det sundhedsmæssige angår, mener sundhedsstyrelsen ikke, at der af sundhedsmæssige grunde er nogen betæneligheder. Det spørgsmål kan vi altså forsåvidt lade ude af betragtning. Jeg ville tænke mig, at sundhedsmæssigt virker en mindelund og en kirkegård nogenlunde ens, så det vil være ret irrelevant at drøfte det spørgsmål.

Så kan man påberåbe sig det følelsesmæssige, men dér mener jeg, at i det øjeblik man bevarer de tidligere kirkegårde som mindelunde, vil det være fuldt tilfredsstillende.

Man kunne altså i landstinget ikke blive enig. Jeg har heller ikke meget håb eller megen forventning om, at vi kan blive enige i et folketingsudvalg, men det ville være interessant, hvis vi kunne lære det høje landsting, hvorledes man kan nå til enighed om et sådant lovforslag — hvad de altså ikke har formået i dette tilfælde i landstinget. Jeg kan ikke på nogen måde slutte mig til det ærede medlem hr. Anker Laus bemærkning om, at når dette lovforslag er behandlet i landstinget, skulle det kunne få en let gang her. Det påvirker mig ikke i nogen grad, om et lovforslag har været behandlet i landstinget eller ej; det er her, det foregår, og landstinget med dets mer eller mindre tilfældige sammensætning kan ikke interessere mig så meget som udtryk for, hvad der skal gennemføres eller ikke gennemføres.

På nærværende tidspunkt skal jeg ikke gå dybere ind på enkeltheder. Jeg er sikker på, at det ærede medlem hr. Helge Madsen, der skal tale efter mig, og hvis frue var ordfører for et af de tre mindretal i borgerrepræsentationen, både af den og af andre grunde vil give sig til at fremsætte en række bemærkninger, og så skal jeg ikke tage alt brødet ud af munden på ham.